

MRF 2021.233

Miljø- og Fødevarerklagenævnets afgørelse af 8. september 2021, j.nr. 18/05237

Ændret påbud efter jordforureningslovens § 40 om at undersøge en jordforurening til D som driftsherre af metalskrotvirksomhed, så det ikke omfattede undersøgelse af chlorerede og polære opløsningsmidler, PFAS-forbindelser og phthalater, da det ikke kunne antages, at der kunne meddeles påbud til D om oprydning af forurening med disse stoffer, da den væsentligste del af forureningen med disse stoffer måtte antages sket før 1/1 2001, og da der ikke var grundlag for at meddele påbud om oprydning efter miljøbeskyttelseslovens § 69, jf. § 19, for den ældre forurening. Ikke taget stilling til betydningen af, at D først i 2005 ved selskabsretlig fusion havde overtaget virksomheden, der havde været drevet på ejendommene siden 1968.

Sagen drejede sig om en jordforurening på to ejendomme i Rødovre, hvor der siden 1968 var blevet drevet metalskrotvirksomhed med V1 som operatør i perioden 1972-2005, hvor D i 2005 havde overtaget driften af virksomheden. På ejendommene var der fra 1956-1968 drevet cementstøberi. Det fremgik af sagen, at V1 var stiftet i 1972 og blev opløst ved fusion i 2006. Region Hovedstaden havde i 2014 kortlagt ejendommene på vidensniveau 1 og udførte i 2016-2017 en indledende forureningsundersøgelse. Undersøgelsen viste, at jorden og det terrænnære grundvand var forurenet med bl.a. kulbrinter, BTEXN, tungmetaller, chlorerede opløsningsmidler, polære opløsningsmidler, PFAS-forbindelser og phthalater. Ifølge regionens undersøgelsesrapport var kilden til forureningerne metalskrotvirksomheden. Rødovre Kommune meddelte i juni 2018 påbud til D om undersøgelse af jordforureningen på de to ejendomme efter jordforureningslovens § 40. Afgørelsen blev påklaget af D, der bl.a. anførte, at forurening med chlorerede opløsningsmidler og nedbrydningsprodukter, polære opløsningsmidler, PFAS-forbindelser og phthalater ikke kunne antages at stamme fra D's aktiviteter, da D ikke drev aktiviteter, der kunne føre til denne forurening. D gjorde endvidere gældende, at der måtte være flere forurenere, der var kilde til forureningen, og at forureningerne kunne stamme fra og have spredt sig via grundvandet fra i hvert fald tre omliggende ejendomme. Miljø- og Fødevarerklagenævnet (formanden) lagde til grund, jern- og metalhandel kan forårsage forurening med chlorerede opløsningsmidler og nedbrydningsprodukter, polære opløsningsmidler, PFAS-forbindelser og phthalater. Nævnet fandt derfor, at D's aktiviteter på ejendommene var en mulig kilde til forureningen. Da der siden 1972 havde været drevet jern- og metalhandel på ejendommene, og da aktiviteten fortsat var igangværende, lagde nævnet til grund, at en ikke ubetydelig del af

forureningerne var sket eller var fortsat efter 1. januar 1992. Nævnet fandt, at yderligere undersøgelser var påkrævet for at tilvejebringe et mere sikkert grundlag for risikovurderingen for grundvand og arealanvendelse, ligesom det ikke på det foreliggende grundlag var muligt at fastslå, hvilken afværgeindsats der var nødvendig. Nævnet bemærkede imidlertid, at der ifølge proportionalitetsprincippet ikke kan meddeles undersøgelsespåbud, hvis det på forhånd kan udelukkes, at der kan meddeles påbud om oprensning efter jordforureningslovens § 41 eller efter miljøbeskyttelseslovens § 69. For så vidt angik jord- og grundvandsforureningerne med kulbrinter og BTEXN, jordforureningen med olie samt tungmetalforureningen fandt nævnet, at det ikke på det foreliggende grundlag var muligt præcist at datere disse forureninger, men at yderligere undersøgelser ville kunne bidrage til at fastslå, hvorvidt den væsentligste del af forureningen var sket efter den 1. januar 2001. Nævnet fandt derfor, at der ikke forelå retlige forhold eller omstændigheder i øvrigt, der på forhånd udelukkede, at D på et senere tidspunkt kunne meddeles påbud om oprensning af forureningerne efter § 41. Nævnet fandt derimod ikke, at det ved yderligere undersøgelser kunne godtgøres, at den væsentligste del af forureningen med chlorerede opløsningsmidler, polære opløsningsmidler, PFAS-forbindelser og phthalater var sket efter den 1. januar 2001. Da de påbudte undersøgelser heller ikke ville kunne tilvejebringe dokumentation for, at forureningen kunne skyldes D's ansvarspådragende adfærd, var det således udelukket, at D på baggrund af de påbudte undersøgelser ville kunne meddeles påbud om oprensning af denne forurening. Nævnet fandt derfor, at påbuddet måtte ændres, så det ikke omfattede denne forurening. Nævnet undersøgte endvidere, om grundvandsforureningerne med kulbrinter og BTEX også kunne antages delvis at stamme fra de tre omliggende ejendomme.

Nævnet fandt med henvisning til strømningsretningen i det terrænnære magasin, at det alene var forurening fra én af de tre ejendomme, som reelt kunne være spredt med grundvandet. Nævnet fandt dog ikke, at der også skulle meddeles et undersøgelsespåbud til driftsherren af den pågældende ejendom, da denne forurening havde et lavere og andet indhold af kulbrinter, jf. jordforureningslovens § 43, stk. 2. Miljø- og

Fødevarerklagenævnet stadfæstede herefter afgørelsen med den ændring, ”at den grundvandsforurening med chlorerede opløsningsmidler, polære opløsningsmidler, PFAS-forbindelser og phthalater, der er påvist i indledende forureningsundersøgelse fra oktober 2017 udført af Region Hovedstaden, ikke omfattes af påbuddet” til D, som senest den 8. december 2021 skulle sende et oplæg til kommunen.

Kommentar: Klagenævnets afgørelse forekommer problematisk. Afgørelsen forholder sig ikke til, at D først i 2005 overtog virksomheden, og at der derfor i alle tilfælde må være tale om flere forurenere i et horisontalt forløb. Det fremgår af nævnets afgørelse, at D overtog virksomheden fra VI, som havde drevet virksomheden fra 1972 til 2005, og som ved selskabsretlig fusion blev opløst året efter. Afgørelsen forudsætter dermed, at D kan påbydes at undersøge en forurening, der hidrører fra tidligere driftsherrer, selv om betingelserne for succession i jordforureningslovens § 45 ikke er opfyldt. Dette er i modstrid med § 45, og det er tillige i modstrid med jordforureningslovens § 43 og klagenævnets egen praksis. Se f.eks. MAD 2013.1982 Nmk og MAD 2013.3285 Nmk, hvor påbud efter jordforureningslovens § 40 om undersøgelse af forurening til nuværende driftsherrer i begge tilfælde blev betinget af, at regionen ville betale den forholdsmæssige del af undersøgelsesudgiften vedrørende den del af forureningen, der hidrørte fra tidligere forurenere, hvor et påbud var afskåret, fordi forurenere enten ikke eksisterede (MAD 2013.1982 Nmk), eller fordi de pågældende forurenere ikke havde haft rådighed over ejendommen efter 10. februar 1999, jf. jordforureningslovens § 44 (MAD 2013.3285 Nmk). Herudover må det på forhånd udelukkes, at D succederer i tidligere operatørs ansvar for forureningen efter jordforureningslovens § 45, da påbuddet først blev meddelt 15 år efter, at D overtog ejendommen. Da klagenævnet ikke forholder sig til disse spørgsmål, kan det forstås på den måde, at nævnet forudsætningsvis har lagt til grund, at der med selskabsfusionen er indtrådt universalsuccession efter selskabslovens § 250. Mens dette kan tiltrædes for civile krav, er det i selskabsretlig teori omtvistet, i hvilken udstrækning universalsuccessionens virkninger omfatter offentligretlige pligter, jf. f.eks. Schaumburg-Müller, *Kapitalselskaber – aktie- og anpartsselskaber*, 9. udg., 2020, s. 652. Hvor der som i relation til påbud om undersøgelser og oprydning af jordforurening er specielle regler om, hvem der er pligtsubjekt i jordforureningslovens § 41, stk. 3, og specielle regler om succession i § 45, er det derfor nærliggende at antage, at de specielle regler gælder. Dette er ligeledes lagt til grund i MAD 2013.3294 Nmk, hvor et olieselskab M blev fusioneret med Shell, mens klagesag over undersøgelsespåbud verserede, og hvor det blev lagt til grund, at der var to forurenere, men at Shell på grundlag af betingelserne i jordforureningslovens § 45 var indtrådt i M's forpligtelse til at opfylde påbuddet efter § 40. Se uddybende om påbud til flere forurenere og succession i Pagh: *Fast ejendom – regulering og køb*, 3. udg., 2017, s. 551.

Afgørelsen fra nævnet indeholder også et andet problem, da nævnets afgørelse forudsætter, at et påbud om undersøgelse af en jordforurenings omfang, årsag og udbredelse kan begrænses til kun at omfatte bestemte stoffer, hvor forurening er sket før 1/1 2001. Denne fortolkning kan vanskelig forenes med jordforureningslovens § 43, der – som det fremgår af bl.a. MAD 2013.3285 Nmk – forudsætter, at denne forholdsmæssige del af forureningsundersøgelsens udgifter skal accepteres af regionen på forhånd, og at påbuddet i modsat fald er ugyldigt, jf. MAD 2013.1382 Nmk.

Delvis medhold i klage over undersøgelsespåbud i sag om forurenede jord i Rødovre Kommune

18/05237

Miljø- og Fødevareklagenævnet har truffet afgørelse efter jordforureningslovens § 40, jf. 77, stk. 1, nr. 1.[1]

Miljø- og Fødevareklagenævnet stadfæster Rødovre Kommunes afgørelse af 22. juni 2018 om undersøgelse af forurening efter jordforureningslovens § 40, stk. 1, på ejendommene matr.nr. [F1], [F2] og [F3] Islev By, Islev, beliggende [A1] og [A2] i Rødovre Kommune, idet påbuddet dog ændres således, at den grundvandsforurening med chlorerede opløsningsmidler, polære opløsningsmidler, PFAS-forbindelser og phthalater, der er påvist i indledende forureningsundersøgelse fra oktober 2017 udført af Region Hovedstaden, ikke omfattes af påbuddet.

Klager skal senest 3 måneder fra tidspunktet for denne afgørelse sende et oplæg til Rødovre Kommune om en afgrænsende forureningsundersøgelse.

Det indbetalte klagegebyr tilbagebetales.

Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse er endelig og kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed, jf. § 17 i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet[2] og gebyrbekendtgørelsens § 2.[3] Eventuel retssag til prøvelse af afgørelsen skal være anlagt inden 12 måneder, jf. jordforureningslovens § 87, stk. 1.

Afgørelsen er truffet af formanden på nævnets vegne, jf. § 8 i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet.

1. Klagen til Miljø- og Fødevareklagenævnet

Afgørelsen er den 20. juli 2018 påklaget til Miljø- og Fødevareklagenævnet af påbudsadressaten, som er driftsherre på de af påbuddet omfattede ejendomme. Klager er repræsenteret ved advokat.

Klager har navnlig anført, at

- forureningen med chlorerede opløsningsmidler og nedbrydningsprodukter, polære opløsningsmidler, PFASforbindelser og phthalater ikke kan antages at stamme fra klagers aktiviteter, da klagers virksomhed ikke driver aktiviteter, der kan føre til denne forurening,
- der derfor ikke er grundlag for at anse klager for forurener hverken efter jordforureningsloven § 41, stk. 3 nr. 1, 1. pkt. eller nr. 2, og
- et undersøgelsespåbud for forurening med BTEXN, kulbrinter og metaller rettelig skal udstedes til flere forurenere forholdsmæssigt, da klager ikke er ansvarlig for den samlede forurening.

Klagepunkterne er nærmere uddybet i afsnit 2.4.

2. Sagens oplysninger

2.1 Ejendommen/området

Sagen drejer sig om jordforurening på ejendommene matr.nr. [F1], [F2] og [F3] Islev By, Islev, beliggende [A1] og [A2], 2610 Rødovre (herefter "Ejendommene").

Det fremgår af sagens oplysninger, at der i perioden fra 1956 til ca. 1968 blev drevet et cementstøberi på Ejendommene. Det fremgår videre, at der siden 1968 har været drevet jern- og metalhandel på Ejendommene. I perioden 1972-2006 blev jern- og metalhandlen drevet af [V1].[4] Jern- og metalhandlen blev i perioden 2006-2016 drevet af [V2], som i dag hedder [V2] (klager), og fortsat driver jern- og metalhandlen.

Ejendommene er beliggende i et område med drikkevandsinteresser (OD) og inden for indvindingsopland til alment vandværk.

2.2 Sagens forhistorie

Indledende forureningsundersøgelse af Ejendommene

Region Hovedstaden traf d. 21. oktober 2014 afgørelse om, at Ejendommene blev kortlagt som muligt forurenede på vidensniveau 1 efter jordforureningsloven.

Region Hovedstaden udførte i december 2016 til maj 2017 en indledende forureningsundersøgelse på Ejendommene.

Undersøgelsen er beskrevet i teknisk rapport "Indledende forureningsundersøgelse, Jern- og metalhandel, [A1] og [A2], 2610 Rødovre, oktober 2017" udført af Dansk Miljørådgivning A/S (herefter "DMR").

Undersøgelsen viste, at jorden og det terrænnære grundvand var forurenet med totalkulbrinter, BTEXN, tungmetaller, chlorerede opløsningsmidler og nedbrydningsprodukter, polære opløsningsmidler, PFAS-forbindelser og phthalater over henholdsvis grundvands- og/eller jordkvalitetskriterierne. Følgende fremgår af rapportens sammenfatning vedrørende resultater:[5]

"Der er ved undersøgelsen påvist indhold på op til:

- Totalkulbrinter: 7.400 mg/Kg TS i jorden og 11.000 µg/l i terrænnært grundvand, svarende til hhv. ca. 74/25 gange jordkvalitetskriteriet/afskæringskriteriet og 1.222 gange grundvandskvalitetskriteriet.
- BTEXN: 1,8 mg/kg TS benzen i jorden og 96 µg/l benzen, 150 µg/l toluen, 120 µg/l sum af ethylbenzen og xylener samt 14 µg/l naphtalen i terrænnært grundvand. Disse indhold svarer til 14-96 gange grundvandskvalitetskriterierne for de forskellige BTEXN, mens jordindholdet af benzen svarer til en mindre overskridelse af jordkvalitetskriteriet.
- Tungmetaller: 6.300 mg/kg TS bly, 5,6 mg/kg TS cadmium, 7.000 mg/kg TS kobber, 140 mg/kg TS nikkel, 8.800 mg/kg TS zink og 1,8 mg/kg TS kviksølv i jorden, svarende til mellem 5 og 158 gange jordkvalitetskriterierne og 1-16 gange afskæringskriterierne, samt 5,1 µg/l bly, 51 µg/l nikkel og 170 µg/l zink i terrænnært grundvand, svarende til 2-5 gange grundvandskvalitetskriterierne.
- Chlorerede opløsningsmidler og nedbrydningsprodukter: 11 µg/l cis-1,2-dichlorethylden og 7,6 µg/l vinylchlorid i terrænnært grundvand, svarende til hhv. 11 og ca. 38 gange grundvandskvalitetskriterierne. Derudover er der i jordprøverne fra B106 påvist indhold af PCE på op til 0,019 mg/kg TS.
- Polære opløsningsmidler: 1.200 µg/l acetone i terrænnært grundvand, svarende til 120 gange grundvandskvalitetskriteriet.
- Sum af PFAS-forbindelser: 1,1 µg/l i terrænnært grundvand, svarende til 11 gange grundvandskvalitetskriteriet
- Phthalater: 1,6 µg/l DEHP og 2,6 µg/l sum af phthalater uden DEHP i terrænnært grundvand, svarende til ca. 1-3 gange grundvandskvalitetskriterierne."

Det fremgår videre af rapporten vedrørende resultater, at

"Forureninger vurderes at stamme fra den/de jern- og metalhandlere, der har haft aktiviteter på ejendommen siden 1968. Det vurderes, at kilderne er dels utætheder i tanke og olieudskillere, udendørs oplag af skrot og spild i forbindelse med håndtering og forarbejdning af skrot. Det kan ikke på det foreliggende grundlag afgøres, hvornår forureningerne er sket. Den

aktive periode for enkelte af kilderne som spildolietanken T1 og olieudskillerne fremgår af tabel 4.2, men overordnet set vurderes det, at forureningerne fra de enkelte kilder ikke kan entydigt adskilles, og at forureningen har foregået løbende i hele aktivitetsperioden for jern- og metalhandel på ejendommen.”[6]

Som bilag 3 til undersøgelsen er vedlagt en situationsplan med en oversigt over boringer og resultater. Situationsplanen er vedlagt nærværende afgørelse som bilag 1.

Det fremgår af rapporten, at de kraftigste olieforureninger i jord og grundvand blev truffet på følgende lokaliteter:

- ved en tidligere spildolietank (T1), en maskinsaks og en skrotpres (boring B101 og B106, jf. bilag 1) på den sydlige del af Ejendommene (med et indhold af totalkulbrinter i jord på op til 7.400 mg/kg TS og i grundvand på op til 1.700 µg/l samt høje indhold af BTEXN i vandprøverne),
- ved olieudskiller OU3 (boring B104, jf. bilag 1) på den nordøstlige del af Ejendommene (med et indhold af totalkulbrinter i jord på op til 5.200 mg/kg TS og i grundvand på 11.000 µg/l), samt
- omkring en miljøbehandlingsplads umiddelbart øst for bygningen (boring B109 og B110, jf. bilag 1) (med et indhold af totalkulbrinter i jorden på op til 1.900 mg/kg TS og i grundvand på 180 µg/l).

Det fremgår desuden af rapporten, at jord- og grundvandsforureningen med oliestoffer ikke er afgrænset hverken horisontalt eller vertikalt ved den udførte undersøgelse.[7]

For så vidt angår jordforurening med tungmetaller fremgår det af rapporten bl.a., at der i overfladejorden i flere af boringerne blev påvist indhold af tungmetaller over afskæringskriterierne. Det fremgår, at der på det meste af grunden blev påvist indhold af nikkel over afskæringskriteriet, at der i boringerne på den nordøstlige del af Ejendommene (B104, B105 og B107, jf. bilag 1) også blev påvist indhold af bly, cadmium, kobber og nikkel over afskæringskriterierne, og at det højeste indhold af tungmetaller blev påvist i B105 0,5 m u.t., med indhold svarende til mellem 1 og 16 gange afskæringskriterierne. Det fremgår desuden, at jordforureningen med tungmetaller ikke er afgrænset horisontalt.[8]

I relation til forurening med opløsningsmidler, tungmetaller, PFAS og phthalater i terrænnært grundvand fremgår det af rapporten, at der for alle stofgrupperne blev påvist overskridelse af grundvandskvalitetskriterierne i minimum to af de analyserede vandprøver, og at det største indhold blev påvist i vandprøverne fra boringerne B101, B106 og B107 placeret centralt på pladsen og i nærheden af et forbehandlingsanlæg. I disse boringer blev der påvist acetone svarende til 120 gange grundvandskvalitetskriteriet, vinylchlorid svarende til 38 gange grundvandskvalitetskriteriet, sum af PFAS-forbindelser svarende til 11 gange

grundvandskvalitetskriteriet, tungmetaller svarende til ca. 5 gange grundvandskvalitetskriterierne og phthalater svarende til ca. 3 gange grundvandskvalitetskriterierne. Det fremgår desuden, at forureningerne i det terrænnære grundvand ikke er afgrænsede.[9]

Rapportens tabel 4.1 indeholder en oversigt over potentielle forureningskilder på ejendommen, hvori der er angivet aktiviteter og /eller virksomhed, som er årsag til kortlægning af ejendommen på vidensniveau 1 samt eventuelle nyopdagede forurenende aktiviteter og /eller virksomhed (fx ved besigtigelse, udarbejdelse af supplerende historik m.m.):

Tabel 4.1 Potentielle forureningskilder på ejendommen¹

Aktiviteter (Periode)	Potentiel forureningskilde	Typisk anvendte stoffer for branche	Spredningsveje
Jern- og metalhandel (1968-d.d.)	Oplag og håndtering af skrot	Tungmetaller, kviksølv, olieprodukter, BTEX, tjærestoffer	Spild og udvaskning
	Efterladt restforurening med olieprodukter, efter afgravning i 1997	Olieprodukter, BTEX'er	Spredning i jordmatricen
	Oplag, spild af maling, tomme/delvis fyldte mælkebøtter	Olieprodukter, polære opløsningsmidler	Udsivning/lækage
	Udlægning af forbrændingslagere	Tungmetaller, PAH'er, olieprodukter	Spredning i jordmatricen
	Olieudskillere	Olieprodukter	Lækage fra utætheder og kloak
	Håndtering af kemikalier ifbm. skrotning af biler	Olieprodukter, BTEX, kølevæske, syre	Spild
	Oplag af akkumulatorer	Tungmetaller, olieprodukter, BTEX, syre	Udsivning/lækage
	Oplag af batterier*	Olieprodukter, BTEX, tungmetaller, kviksølv	Udsivning/lækage

Herudover er der i rapportens tabel 4.2 desuden udarbejdet en oversigt med oplysninger over Ejendommens tanke, hvoraf følgende fremgår:

Tabel 4.2 Tankoplysninger

Tank nr.	Etablering (år)	Størrelse (liter)	Type	Indhold	Status (årstal)	Bemærkninger
T1	Ukendt	2.500	Nedgravet	Spildolie	Opgravet (2002)	På sit. plan fra 1995 er der 2.000 l tank samme sted. Det formodes at være samme tank.
T2	Ukendt	5.000	Overjordisk	Diesel	Fjernet (2002)	Placering ikke kendt
T3	2002	1.200	Overjordisk	Diesel	Ukendt	Placering ikke kendt
T4	Ukendt	Ukendt	Ukendt	Hydraulikolie	I brug (2006)	Placering ikke kendt
T5	Ukendt	1.000	Overjordisk	Spildolie	Søjfet (1996)	Placering ikke kendt
T6	Ukendt	Ukendt	Ukendt	olie	Ukendt	Placering ikke kendt
OU1	Ukendt	-	Nedgravet	-	Ukendt	-
OU2	Før 1991	-	Nedgravet	-	Ukendt	Fremgår af tegningsmateriale fra 1991
OU3	1996	200	Nedgravet	-	Ukendt	-

For så vidt angår en risikovurdering af forureningen er det desuden konkluderet følgende i rapporten:

"Forureningerne er ikke afgrænsede og vurderes at udgøre en indeklimalisiko og kontaktrisiko, ved en evt. fremtidig meget følsom arealanvendelse, samt en risiko for områdets grundvandsressource. Pga. afstanden til nærmeste målsatte overfladevand vurderes forureningen ikke at udgøre en risiko for overfladevand."^[10]

Strømningsretningen i det primære grundvandsmagasin er med henvisning til HOFOR's potentialekort fra 2015 i rapporten angivet til nordøstlig.^[11] Vedrørende strømningsretningen i det sekundære magasin fremgår det af rapporten, at der ikke er tale om et sammenhængende sekundært magasin, og at det derfor ikke kan bestemmes en entydig strømningsretning. Det er i rapporten dog vurderet, at der er tale om delvist sammenhængende terrænnært grundvand med tegn på en overordnet nordøstlig strømningsretning.^[12]

Region Hovedstaden varslede den 3. november 2017 overfor klager herefter, at regionen agtede at kortlægge Ejendommene som forurenede på vidensniveau 2.

Region Hovedstaden anmodede samme dato Rødovre Kommune som tilsynsmyndighed efter jordforureningsloven om at tage stilling til, om der var en ansvarlig forurener, som kunne påbydes at undersøge eller eventuelt oprense den konstaterede forurening på Ejendommene. Regionen anførte, at forureningen efter regionens opfattelse kunne stammede fra de jern- og metalhandlere, der siden 1968 havde haft aktiviteter på Ejendommene.

Varsel om undersøgelsespåbud

Rødovre Kommune foretog den 23. november 2017 et tilsyn på Ejendommene. Det fremgår af tilsynsrapporten bl.a., at det blev vurderet, at der var stor risiko for, at aktiviteter på pladsen kunne medføre spild af forurenende stoffer som olie, metaller, opløsningsmidler og andre ikke synlige forureninger. Det blev desuden vurderet, at spild på pladsen med stor sandsynlighed ville kunne nedsive til jorden under pladsen, og at der navnlig i områder med stående vand var risiko for nedsivning af forurenende stoffer fra oplagret skrot.

Rødovre Kommune sendte herefter den 6. december 2017 et forvarsel om undersøgelsespåbud efter jordforureningslovens § 40, stk. 1, til klager. Kommunen udbad sig i den forbindelse oplysninger om bl.a. aktiviteterne på Ejendommene, driftsansvaret for aktiviteterne, selskabsretlige forhold i forbindelse med klagers overtagelse af [V1] samt klagers forventede omkostninger ved et undersøgelsespåbud.

Klagers rådgiver anførte i brev af 5. januar 2018 til Rødovre Kommune bl.a., at klager ikke driver aktiviteter, der kan føre til forurening med chlorerede opløsningsmidler og deres nedbrydningsprodukter, PFAS-forbindelser eller phthalater. Klager anførte med henvisning til

tabel 4.1 i regionens indledende forureningsundersøgelse fra oktober 2017 desuden, at der i rapporten heller ikke var beskrevet aktiviteter eller kilder på ejendommen, der kunne føre til forurening med de pågældende stoffer.

For så vidt angik den samlede forurening med BTEXN anførte klager, at en del af denne forurening sandsynligvis var spredt til Ejendommene fra nabogrundene i området.

Klager henviste i den forbindelse bl.a. til ejendommen matr.nr. [F4] Islev By, Islev, beliggende [A3], 2610 Rødovre umiddelbart syd for Ejendommene. Ifølge klager blev ejendommen indtil ca. 2013 anvendt til fremstilling og opbevaring af maling, lak, trykfarver m.v. samt tætningsmaterialer. Dele af ejendommen matr.nr. [F4] Islev By, Islev, er kortlagt som forurenede på vidensniveau 2, og der er truffet forurening med bl.a. toluen og xylen i både jord og grundvand.[13]

Klager henviste desuden til ejendommen matr.nr. [F5] Islev By, Islev, beliggende [A4], 2610 Rødovre umiddelbart nord for Ejendommene, som ifølge klager også tidligere blev anvendt til fremstilling af maling, lak, trykfarver m.v. samt tætningsmaterialer. Ejendommen matr.nr. [F5] Islev By, Islev, er kortlagt som forurenede på vidensniveau 2, og der er truffet forurening med chlorerede opløsningsmidler, dichlorethylen, trichlorethylen og vinylchlorid i grundvand.[14]

Klager henviste endvidere til ejendommen matr.nr. [F6] Islev By, Islev, beliggende [A5], 2610 Rødovre, sydvest for Ejendommene, som ifølge klager tidligere blev anvendt til fremstilling af maskiner og senere autoreparationsværksted. Ejendommen matr.nr. [F6] Islev By, Islev, er kortlagt som forurenede på vidensniveau 2, og der er truffet forurening med chlorerede opløsningsmidler.

Klager anførte med henvisning hertil, at der var en formodning for, at forurening af grundvand var spredt fra matr.nr. [F4] og [F6] Islev By, Islev, til Ejendommene. Klager henviste navnlig til, at der i beskrivelsen af de geologiske forhold i Region Hovedstadens indledende forureningsundersøgelse (jf. s. 11 og figur 5.1) er lagt til grund, at grundvandets strømningsretning overordnet er nordøstlig.

For så vidt angik forureningerne med kulbrinter og metaller anførte klager, at det ikke umiddelbart blev bestridt, at der kunne være aktiviteter/kilder på Ejendommene til sådanne forureninger.

Med hensyn til de selskabsretlige forhold i forbindelse med klagers overtagelse af [V1] oplyste klagers rådgiver, at [V1] blev stiftet i 1972 og opløst ved fusion med [V3] den 8. november 2006 (registreret den 14. november 2006). Samme dato, men efter den første fusion, blev [V3] ifølge

klager opløst ved fusion med [V4]. Klager oplyste endvidere, at [V4] efterfølgende blev opløst ved fusion med [V2] den 4. april 2016.

På baggrund af klagers bemærkninger skrev Rødovre Kommune den 24. januar 2018 til Region Hovedstaden, at kommunen overvejede at gøre et undersøgelsespåbud efter jordforureningslovens § 40 betinget af, at regionen dækkede halvdelen af udgifterne. Begrundelsen herfor var, at kommunen på dette tidspunkt vurderede, at der var en overvejende sandsynlighed for, at en del af forureningen kom fra nabogrunde, og ville høre under den offentlige indsats.

Region Hovedstaden fremkom den 15. marts 2018 med bemærkninger til Rødovre Kommunes brev af 24. januar 2018. Regionen anførte, at det på det foreliggende grundlag var regionens vurdering, at kilderne til forureningen på Ejendommene stammede fra aktiviteter på Ejendommene, og at forureningen kunne adskilles fra forureningen på naboejendommene. Som begrundelse herfor anførte regionen sammenfattende følgende:

”

- At forureningen er truffet i et meget terrænnært grundvand, mens forureningerne på naboejendommene [matr.nr. [F4] og [F6] Islev By, Islev] er truffet i dybereliggende grundvand.
- Forureningen med polære og klorerede opløsningsmidler og nedbrydningsprodukter er størst i boringer placeret midt på grunden. I boringerne tættere på skel er koncentrationerne lavere end længere inde på grunden.
- BTEX-forureningen på naboejendommen mod syd [matr.nr. [F4] Islev By, Islev] er afgrænset mod nord ind mod [Ejendommene].
- Forureningen med TCE og nedbrydningsprodukter heraf på naboejendommen mod nord [matr.nr. [F5] Islev By, Islev] er påvist på den nordlige del af matriklen og er ikke påvist i boringer udført tættere på [Ejendommene].”

Region Hovedstaden anførte endvidere, at ifølge ”Branchebeskrivelse for produkthandel, autoophug og jern- og metalgenindvindingsvirksomhed, Nr 9 1997, Miljøstyrelsen” kan aktiviteter med modtagelse og skrotning af jern- og metal, herunder oplag, sortering, klipning og presning, give anledning til forurening med opløsningsmidler og diverse kemikalier foruden metaller og olieprodukter.

Region Hovedstaden oplyste herudover, at der i tabel 4.1 i rapporten fra oktober 2017 vedrørende potentielle forureningskilder på Ejendommene fejlagtigt ikke er angivet, at aktiviteterne også kan resultere i forurening med klorerede opløsningsmidler, PFAS og phthalater. Regionen oplyste desuden, at regionen havde erfaring fra andre undersøgelser på grunde med tilsvarende aktiviteter, hvor der blandt andet var fundet klorerede opløsningsmidler.

Som følge af Region Hovedstadens bemærkninger i brev af 15. marts 2018 foretog Rødovre Kommune den 19. marts 2018 fornyet partshøring af klager.

Klagers rådgiver anførte i brev af 6. april 2018, at klager fortsat var uforstående over for vurderingen af, at virksomheden under udøvelse af sine

sædvanlige aktiviteter skulle kunne forårsage en forurening med chlorerede opløsningsmidler, og fastholdte samtidig, at klager ikke driver aktiviteter, der kan føre til denne forurening. Klager oplyste desuden, at Rødovre Kommunes og Region Hovedstadens seneste breve var blevet fremsendt til den advokat, der repræsenterede en del af de aktører, som klager erhvervede virksomheden fra i 2005 med henblik på at afklare, hvad der måtte være foregået på Ejendommene før 2005.

Den 23. maj 2018 oplyste klagers rådgiver til Rødovre Kommune, at advokaten havde oplyst, at der med tilladelse fra Rødovre Kommune var kørt slagter på Ejendommene, før der blev etableret jern- og metalhandel af hans klient.

2.3 Den påklagede afgørelse

Rødovre Kommune har den 22. juni 2018 meddelt påbud om undersøgelse på [A1] og [A2] efter jordforureningslovens § 40, stk. 1. Påbuddet er meddelt til klager som nuværende driftsherre. Påbuddet blev varslet den 6. december 2017.

Rødovre Kommune har ved påbuddet påbudt klager at sende oplæg til kommunen om en afgrænsende forureningsundersøgelse på Ejendommene med det formål at kortlægge omfang og udbredelse samt kilderne til den forurening, der blev påvist i indledende forureningsundersøgelse fra oktober 2017 udført af Region Hovedstaden.

Rødovre Kommune har ligeledes påbudt klager at gennemføre en afgrænsende forureningsundersøgelse samt afrapportere denne til kommunen inden for en frist på 3 måneder, når oplægget til en afgrænsende forureningsundersøgelse er godkendt af kommunen.

Rødovre Kommune har som begrundelse for påbuddet anført, at det er kommunens vurdering, at den af regionen konstaterede forurening efter al sandsynlighed stammer fra de jern- og metalhandlere, der har haft aktiviteter på Ejendommene siden 1968.

Rødovre Kommune har lagt til grund, at [V1] ifølge CVR-registeret blev opløst den 8. november 2006 som følge af fusion, og at dette betyder, at den købende virksomhed [V2] som udgangspunkt har overtaget det offentligretlige ansvar efter miljøbeskyttelses- og jordforureningsloven for forurening, der er opstået under driften af jern- og metalhandel før fusionen. Kommunen har henvist til, at klager i sine bemærkninger til kommunen under behandlingen af sagen ikke er fremkommet med oplysninger eller dokumentation, der peger i en anden retning.

Rødovre Kommune har på baggrund af tilsynet på Ejendommene den 23. november 2017, jf. afsnit 2.2 ovenfor, vurderet, at ingen tilgængelige oplysninger peger i retning af, at forureningen er stoppet før den 1. januar 1992 eller på noget tidspunkt siden.

Rødovre Kommune har endvidere vurderet, at det ikke på forhånd kan udelukkes, at yderligere undersøgelser kan føre til, at der kan meddeles oprensningspåbud efter jordforureningslovens § 41 eller miljøbeskyttelseslovens § 69. Derfor har kommunen – med henvisning til MAD 2013.3295 og MAD 2013.3240 – vurderet, at det ikke er i strid med det forvaltningsretlige proportionalitetsprincip at meddele undersøgelsespåbud efter jordforureningslovens § 40, stk. 1.

For så vidt angår spørgsmålet om spredning af forurening fra nabogrunde har Rødovre Kommune vurderet, at det ikke helt kan udelukkes, at en del af forureningen kan skyldes spredning fra nabogrunde. Kommunen har dog fundet, at det er overvejende sandsynligt, at hovedparten af forureningen skyldes aktiviteter på Ejendommene. På den baggrund har kommunen vurderet, at påbuddet bør meddeles uden betingelse om medfinansiering fra Region Hovedstaden.

Ved denne vurdering har Rødovre Kommune lagt afgørende vægt på den vurdering, som Region Hovedstaden er fremkommet med i sit brev af 15. marts 2018, jf. afsnit 2.2 ovenfor, hvor regionen bl.a. har anført, at vandprøverne fra Ejendommene er udtaget terrænnært, og at forureningerne på nabogrundene enten er afgrænset i retning mod Ejendommene eller er truffet i dybereliggende grundvand. Kommunen har hertil bemærket, at strømningsretningen i de terrænnære lerlag, hvor forureningen er konstateret, generelt er vertikal, hvorfor horisontal spredning efter kommunens opfattelse virker mindre sandsynlig.

Rødovre Kommune har desuden vurderet, at det ikke helt kan udelukkes, at en del af forureningen skyldes tilkørsel af slagter fra affaldsforbrænding forud for etableringen af aktiviteten med jern- og metalhandel, men at det dog er overvejende sandsynligt, at hovedparten af forureningen skyldes aktiviteter på grundene efter etableringen af jern- og metalhandel.

For så vidt angår det af klager anførte om, at klager ikke kan genkende at have aktiviteter, der kan give anledning til forurening med bl.a. chlorerede opløsningsmidler, har Rødovre Kommune bemærket, at aktiviteterne kan have fundet sted, før klager overtog virksomheden i 2005. Den omstændighed, at dele af de forurenede aktiviteter eventuelt er ophørt i 2005, da klager overtog virksomheden, kan efter kommunens opfattelse ikke føre til, at aktiviteterne kan anses for at have ophørt allerede før 1. januar 1992.

2.4 Klagens indhold

Klager har i klagen af 20. juli 2018 overordnet anført, at klager ikke har udøvet aktiviteter, som skulle kunne forårsage forurening med chlorerede opløsningsmidler og nedbrydningsprodukter, polære opløsningsmidler, PFAS-forbindelser og phthalater på Ejendommene, at der er klare indikationer for, at en del af forureningen har spredt sig til Ejendommene fra omkringliggende grunde, og at klager ikke ved uforsvarlig adfærd har været skyld i nogen form for forurening.

Klager har i klagen desuden i vidt omfang gentaget det i brev af 5. januar 2018 til Rødovre Kommune oplyste vedrørende de selskabsretlige forhold for de selskaber, som gennem tiden har udøvet jern- og metalhandel på Ejendommene, dog således, at klager i klagen har anført, at [V3] allerede den 8. november 2006 blev opløst ved fusion med [V2].

Klager har uddybende anført, at klagers aktiviteter på Ejendommene omfatter håndtering af affaldsprodukter af forskellige typer metal, og at håndteringen sker i form af modtagelse, vejning, sortering, opbevaring og læsning som forberedelse til transport til yderligere bearbejdning. Klager har videre anført, at der i dag hverken sker knusning, klipning eller sammenpresning af materialerne på Ejendommene, men at der frem til henholdsvis 1998 og 1999 var aktiviteter på Ejendommene med klipning og sammenpresning af metalfraktioner.

Klager har endvidere anført, at klager afviser emner fyldt med væske, kemikalier eller andet, hvorfor aktiviteterne efter klagers opfattelse ikke kan give anledning til forurening af jord med andet end de stoffer, der specifikt kan antages at følge med de modtagne produkter. Klager mener derfor, at forurening med chlorerede opløsningsmidler og nedbrydningsprodukter, polære opløsningsmidler, PFAS-forbindelser og phthalater hverken stammer fra klagers eller [V1]' aktiviteter på Ejendommene.

Klager har desuden anført, at der i opstillingen af potentielle aktiviteter og forureningskilder opsummeret i tabel 4.1 i Region Hovedstadens indledende forureningsundersøgelse fra oktober 2017 ikke er identificeret nogle aktiviteter og/eller kilder på Ejendommene, der kan føre til forurening med chlorerede opløsningsmidler og nedbrydningsprodukter, PFAS-forbindelser eller phthalater.

Klager har i klagen endvidere gentaget det det i brev af 5. januar 2018 til Rødovre Kommune anførte vedrørende en efter klagers opfattelse formodet spredning af forurening fra naboejendommene matr.nr. [F5], [F6] og [F4] Islev By, Islev, til Ejendommene.

Klager har anført, at det forhold at Rødovre Kommune i det påklagede påbud har fundet det "overvejende sandsynligt, at hovedparten af forureningen skyldes aktiviteter på grundene efter etableringen af jern- og metalhandel" samt, at klager ikke mener at have udøvet aktiviteter, som kan forurene med de pågældende stoffer, ifølge klager må føre til, at der ikke er tilstrækkeligt grundlag for, at klager bør være alene ansvarlig for gennemførelse af påbuddet, idet forureningen må skyldes aktiviteter fra de omkringliggende grunde.

Det er på denne baggrund klagers synspunkt, at der for så vidt angår forureningerne med chlorerede opløsningsmidler og nedbrydningsprodukter, PFAS-forbindelser samt phthalater ikke er grundlag for at anse klager for forurenere i medfør af hverken jordforureningslovens § 41, stk. 3, nr. 1, 1. pkt., eller § 41, stk. 3, nr. 2. Klager har til den sidstnævnte bestemmelse bemærket, at klager ikke ved uforsvarlig adfærd (culpa) har forårsaget forurening af Ejendommene med de pågældende stoffer.

For så vidt angår forurening med BTEXN må klagen forstås således, at klager bestrider, at den samlede forurening med BTEXN stammer fra klagers aktiviteter. Det er således klagers opfattelse, at også forureningen med BTEXN i et vist omfang er spredt til Ejendommene fra de omkringliggende ejendomme omtalt ovenfor. Det er på denne baggrund klagers synspunkt, at klager kun skal hæfte for den andel af forureningen, der kan formodes at hidrøre fra klagers aktiviteter.

For så vidt angår forurening med kulbrinter og metaller, har klager ikke umiddelbart bestridt, at der kan være aktiviteter og/eller kilder på Ejendommene, som kan have forårsaget sådanne forureninger. Klager har dog generelt anført, at der må være flere forurenere til den samlede forureningstilstand på Ejendommene. Miljø- og Fødevarerklagenævnet forstår derfor klagen således, at klager også i forhold til forureningen med kulbrinter og metaller mener, at klager kun skal hæfte for den andel af forureningen, der kan formodes at hidrøre fra klagers aktiviteter.

2.5 Rødovre Kommunes bemærkninger til klagen

Rødovre Kommune har den 2. august 2018 afgivet bemærkninger til klagen.

I relation til det af klager anførte om manglende kilde til forureningen har Rødovre Kommune henvist til "Branchebeskrivelse for produkthandel,

autoophug og jern- og metalgenindvindingsvirksomhed, Nr 9 1997, Miljøstyrelsen”, hvoraf fremgår, at aktiviteter med modtagelse og skrotning af jern- og metal, herunder oplag, sortering, klipning og presning, kan give anledning til forurening med opløsningsmidler og diverse kemikalier foruden metaller og olieprodukter. Kommunen har navnlig henvist til branchebeskrivelsens tabel 5.3 (side 22), hvoraf fremgår, at klipning eller presning af tromler eller tanke kan give anledning til spild af kemikalier fra ikke helt tømte emballage herunder organiske opløsningsmidler, chlorerede opløsningsmidler, olieprodukter samt mulighed for mange andre kemikalier, der anvendes industrielt.

For så vidt angår det af klager anførte om, at klager afviser at modtage emner fyldt med væske, kemikalier eller andet, har Rødovre Kommune oplyst, at dette svarer til, hvad kommunen observerede ved tilsyn på virksomheden, men at det ikke ændrer ved, at der kan have været en anderledes driftspraksis før fusionen, som klager som udgangspunkt har overtaget det offentlige ansvar for.

På den baggrund har Rødovre Kommune vurderet, at der har været aktiviteter på ejendommen, som erfaringsmæssigt kan give anledning til forurening med alle de af Region Hovedstaden påviste stoffer.

I relation til det af klager anførte om spredning af forurening fra naboejendomme har Rødovre Kommune anført, at kommunen har foretaget en nærmere vurdering af dette spørgsmål. Det er kommunens vurdering, at intet i sagen peger på, at en væsentlig del af den konstaterede forurening på Ejendommene stammer fra naboejendomme. Kommunen anfører i bemærkningerne, at kommunen i den forbindelse har lagt vægt på følgende forhold:

”

- Forureningen på ejendommene er konstateret i terrænnært sekundært grundvand 1,0-3,5 m.u.t.
- De terrænnære jordlag i området består primært af moræneler.
- Den primære strømningsretning i moræneler er vertikal pga dårlig permeabilitet. Vandet søger nedad, til det finder et bedre vandførende lag i form af typisk sand eller kalk.
- [Der har] været aktiviteter på ejendommen, som erfaringsmæssigt kan give anledning til forurening med alle de konstaterede stoffer, hvorfor der er en sandsynlig lokal kilde.”

Konkret i relation til ejendommen matr.nr. [F5] Islev By, Islev ([A4]), har Rødovre Kommune anført, at forureningen på ejendommen synes at være afgrænset mod Ejendommene mod syd.

I relation til ejendommen matr.nr. [F4] Islev By, Islev ([A3]), har Rødovre Kommune anført, at de målte koncentrationer af kulbrinter og BTEX-komponenter på matr.nr. [F4] er væsentligt lavere end på Ejendommene, hvorfor spredning af forurening fra matr.nr. [F4] efter kommunens opfattelse umiddelbart ikke er en sandsynlig kilde til forurening på Ejendommene.

For så vidt angår ejendommen matr.nr. [F6] Islev By, Islev ([A5]), har Rødovre Kommune tillige vurderet, at en spredning af forurening er usandsynlig. Kommunen har lagt vægt på den relativt store afstand mellem den pågældende ejendom og Ejendommene samt på, at den primære strømning i moræneler er vertikal.

På baggrund af ovenstående har Rødovre Kommune vurderet, at spredning fra naboejendomme ikke helt kan udelukkes som en medvirkende kilde til fund af mobile forureningskomponenter i grundvand fra Ejendommene, men at det forekommer usandsynligt, at der skulle være tale om en væsentlig kilde.

Afslutningsvis har Rødovre Kommune bl.a. bemærket, at der med jordforureningsloven er indført et objektivi ansvar, og at culpøs adfærd derfor ikke er en forudsætning for at meddele påbud efter jordforureningsloven.

3. Miljø- og Fødevarerklagenævnets bemærkninger og afgørelse

3.1 Miljø- og Fødevarerklagenævnets prøvelse

Det fremgår af § 11, stk. 1, i lov om Miljø- og Fødevarerklagenævnet, at nævnet kan begrænse sin prøvelse af en afgørelse til de forhold, der er klaget over.

Miljø- og Fødevarerklagenævnet har i denne klagesag fundet anledning til at behandle følgende forhold:

1. Kilden til forureningen med chlorerede opløsningsmidler og nedbrydningsprodukter, polære opløsningsmidler, PFAS-forbindelser og phthalater
2. Tidspunktet for forureningerne
3. Proportionalitetsprincippet
4. Ansvar for forureningen, herunder flere ansvarlige forurenere

Efter nævnets vurdering er der ikke med klagen i øvrigt fremkommet forhold, der kan føre til ændringer af førsteinstansens afgørelse.

3.2 Miljø- og Fødevareklagenævnets bemærkninger

3.2.1 Ad 1) Kilden til forureningen med chlorerede opløsningsmidler og nedbrydningsprodukter, polære opløsningsmidler, PFAS-forbindelser og phthalater

Det fremgår af jordforureningslovens forarbejder, at et undersøgelsespåbud efter lovens § 40 kan meddeles, når der er en begrundet mistanke om, at der er en forurening, der skal undersøges, og at den mulige forurening med overvejende sandsynlighed kan hidrøre fra den mulige forureners virksomhed eller anlæg.^[15]

Klager har anført, at forurening med chlorerede opløsningsmidler og nedbrydningsprodukter, polære opløsningsmidler, PFAS-forbindelser og phthalater ikke kan antages at stamme fra klagers aktiviteter, da klager ikke driver aktiviteter, der kan føre til denne forurening.

Miljø- og Fødevareklagenævnet finder, at jern- og metalhandel kan forårsage forurening med chlorerede opløsningsmidler og nedbrydningsprodukter, polære opløsningsmidler, PFAS-forbindelser og phthalater, og at klagers aktiviteter på Ejendommen dermed er en mulig kilde til denne forurening.

Miljø- og Fødevareklagenævnet har ved vurderingen navnlig lagt vægt på, at det fremgår af "Branchebeskrivelse for produkthandel, autoophug og jern- og metalgenindvindingsvirksomhed, Nr. 9 1997, Miljøstyrelsen", at klipning eller presning af tromler eller tanke kan give anledning til forurening med opløsningsmidler og diverse kemikalier foruden metaller og olieprodukter. Det fremgår af branchebeskrivelsen (side 5), at de væsentligste forurenende stoffer, som findes på disse lokaliteter, er følgende:

- olieprodukter, brændstof, skære smøre og hydraulikolie,
- akkumulator syre, indeholdende Pb,
- køler og bremsevæske, indeholdende bl.a. glycol,
- chlorerede opløsningsmidler, og
- metaller, specielt Pb, Zn, Cu og Fe

Miljø- og Fødevareklagenævnet har desuden tillagt det vægt, at regionerne i praksis tager udgangspunkt i Miljøstyrelsens branchebeskrivelser i forbindelse med tilrettelæggelsen af forureningsundersøgelser, og at branchebeskrivelserne er udarbejdede på baggrund af de daværende amters erfaringsopsamling i forbindelse med amternes registreringsundersøgelser.

For så vidt angår PFAS bemærker Miljø- og Fødevareklagenævnet, at dette er et stof, som der først er kommet fokus på efter 1997, hvorfor det ikke fremgår af branchebeskrivelsens vurdering af, hvilke stoffer, der forventes at have været håndteret på jern- og

metalgenvindingsvirksomheder.

På denne baggrund er det efter Miljø- og Fødevareklagenævnets opfattelse ikke grundlag for at betvivle rigtigheden af oplysningerne i branchebeskrivelsen om miljøbelastningen fra jern- og metalgenvindingsvirksomheder eller af vurderingen af, at også PFAS håndteres på disse virksomheder og kan give anledning til forurening.

Miljø- og Fødevareklagenævnet bemærker desuden, at klager ikke konkret har påvist omstændigheder, som skulle medføre, at klagers aktiviteter i modsætning til det i branchebeskrivelsen anførte ikke har kunnet forårsage forureningerne med de pågældende stoffer.

3.2.2 Ad 2) Tidspunktet for forureningerne

Det fremgår af jordforureningslovens § 40, stk. 1, jf. § 39, at miljømyndigheden kan påbyde en forurener at give de oplysninger, som har betydning for vurderingen af afhjælpende eller forebyggende foranstaltninger vedrørende en eventuel forurening, jf. lovens § 41, stk. 3, nr. 1, 1. pkt. og nr. 2.

Ifølge jordforureningslovens § 40, stk. 2, 1. pkt., kan påbud meddeles, uanset hvornår en mulig forurening er sket, dog ikke, hvis den mulige udledning fra en forureners virksomhed eller anlæg er ophørt før den 1. januar 1992.

Bestemmelsen finder både anvendelse, hvor en forurening er sket løbende og en del af denne løbende forurening er sket senere end den 1. januar 1992, eller hvis hele forureningen er sket efter den 1. januar 1992. Det fremgår af bestemmelsens forarbejder, at dette gælder, uanset at der er tale om en afsluttet forurening, der er sket inden jordforureningslovens ikrafttræden. [16]

Undersøgelsespåbud efter § 40 i jordforureningsloven kræver efter Miljø- og Fødevareklagenævnets praksis, at miljømyndigheden godtgør, at udledningen fra forureners virksomhed eller anlæg med overvejende sandsynlighed enten er sket eller kan være fortsat efter den 1. januar 1992. Der gælder således ikke et krav om, at den væsentligste del af forureningen skal være sket efter den 1. januar 1992. [17]

På baggrund af de foreliggende oplysninger om driften på Ejendommene, herunder oplysningerne om, at der i hvert fald siden 1972 har været drevet og fortsat i dag drives jern- og metalhandel på Ejendommene, vurderer Miljø- og Fødevareklagenævnet, at en ikke ubetydelig del af forureningerne er sket eller er fortsat efter 1. januar 1992.

Miljø- og Fødevareklagenævnet har i vurderingen lagt vægt på, at Ejendommene efter de foreliggende oplysninger både før og efter 1. januar 1992 har været anvendt til jern- og metalhandel. Det fremgår af DMRs undersøgelsesrapport fra oktober 2017, at kilden til forureningerne vurderes at være jern- og metalhandlen, der har haft aktiviteter på ejendommen siden i hvert fald 1972. Forureningen vurderes at være sket som følge af utætheder i tanke og olieudskillere, udendørs oplag af skrot og spild i forbindelse med håndtering og forarbejdning af skrot.

3.2.3 Ad 3) Proportionalitetsprincippet

Det følger af jordforureningslovens forarbejder, at påbudshjemlerne i §§ 40 og 41 skal administreres under hensyn til det forvaltningsretlige proportionalitetsprincip.[18]

Proportionalitetsprincippet indebærer, at jordforureningslovens udgangspunkt om, at al forurening skal fjernes og den hidtidige tilstand genoprettes, kan fraviges, hvis udgifterne hertil ikke står i et rimeligt forhold til den fare for miljø eller menneskers sundhed, som ligger til grund for påbuddet.

En forurening kan derfor ikke kræves yderligere undersøgt, hvis udgifterne til undersøgelserne vil være uforholdsmæssige i forhold til de risici, som den mulige forurening indebærer for natur, miljø og menneskers sundhed. Det må herunder tages i betragtning, at de beskyttelsesinteresser, som jordforureningsloven skal værne, kan være vanskelige at bedømme i et økonomisk perspektiv.

Det fremgår af DMRs rapport fra oktober 2017, at forureningerne er ikke afgrænsede, og at de vurderes at udgøre en indeklamarisiko og en kontaktrisiko, hvis området overgår til en meget følsom arealanvendelse, eller i forbindelse med jordflytning og gravearbejde. Det fremgår desuden, at det ikke kan afvises, at forureningerne kan udgøre en risiko for udeluften ved en eventuel fremtidig følsom arealanvendelse. Endvidere fremgår, at forureningerne af det terrænnære grundvand vurderes at udgøre en risiko for områdets grundvandsressource.

Miljø- og Fødevareklagenævnet finder på denne baggrund, i lighed med Rødovre Kommune, at yderligere undersøgelser vil være påkrævet, såfremt der skal tilvejebringes et mere sikkert grundlag for risikovurderingen for grundvand og arealanvendelse, ligesom nævnet finder, at det ikke på det foreliggende grundlag er muligt at fastslå, hvilken afværgeindsats, der eventuelt er nødvendig.

Videre finder Miljø- og Fødevareklagenævnet, at et påbud om yderligere undersøgelser ikke kan anses som uproportionalt i forhold til de potentielle risici, som er forbundet med de pågældende forureninger.

Det er imidlertid Miljø- og Fødevareklagenævnets opfattelse, at det tillige følger af det almindelige forvaltningsretlige proportionalitetsprincip, at der ikke kan meddeles påbud om undersøgelse af en forurening efter jordforureningslovens § 40, hvis det på forhånd kan udelukkes, at der kan meddeles påbud om oprensning mv. enten efter jordforureningslovens § 41 eller efter miljøbeskyttelseslovens § 69.[19]

Anvendelsen af jordforureningslovens § 41 forudsætter, at forureningen – eller i hvert fald den væsentligste del heraf – er sket den 1. januar 2001 eller senere. Hvis en forurening, der er sket før den 1. januar 2001, fortsætter efter denne dato, følger det af jordforureningslovens § 42, at miljømyndigheden skal godtgøre, at den væsentligste del af forureningen er sket den 1. januar 2001 eller senere.

Er forureningen sket inden den 1. januar 2001, kan der efter omstændighederne meddeles oprensningspåbud efter miljøbeskyttelseslovens § 69, hvilket dog forudsætter, at miljømyndigheden kan dokumentere, at forureningen skyldes påbudsadressatens ansvarspådragende (herunder uforsvarlige) adfærd. Det foreligger ikke umiddelbart oplysninger i sagen om, at der i driftsperioden er udvist en uforsvarlig adfærd.

Miljø- og Fødevareklagenævnet lægger til grund, at der på Ejendommene har været jern- og metalhandel med håndtering af affaldsprodukter af forskellige typer metal siden i hvert fald 1972.

Det fremgår af DMRs rapport fra oktober 2017, at der på Ejendommene er konstateret en forurening af jorden og det terrænnære grundvand med totalkulbrinter, BTEXN, tungmetaller, chlorerede opløsningsmidler og nedbrydningsprodukter, polære opløsningsmidler, PFAS-forbindelser og phthalater.

På baggrund af de foreliggende oplysninger er det Miljø- og Fødevareklagenævnets vurdering, at forureningen af Ejendommene med overvejende sandsynlighed er sket løbende i hele driftsperioden. Nævnet har derfor foretaget en vurdering af, om det på det foreliggende grundlag kan udelukkes, at yderligere undersøgelser vil gøre det muligt for miljømyndigheden at godtgøre, at den væsentligste del af en eller flere af forureningerne er sket efter den 1. januar 2001. Nævnet har i vurderingen inddelt de beskrevne forureninger i følgende fem forureninger:

1. Kulbrinteforurening i B104 (jord- og grundvandsforurening)
2. Kulbrinteforurening i B101 og B106 (jord- og grundvandsforurening)
3. Olieforurening i B109 (jordforurening)
4. Tungmetalforurening i B104, B105 og B107
5. Grundvandsforurening med chlorerede opløsningsmidler, polære opløsningsmidler, PFAS-forbindelser og phthalater

Kulbrinteforurening i B104 (jord- og grundvandsforurening)

Miljø- og Fødevareklagenævnet lægger til grund, jf. oplysningerne i det til nærværende afgørelse vedlagte bilag 1, at kulbrinteforureningen i boring B104 træffes både i jord (fra 2 m.u.t.) og i terrænnært grundvand (1,4-3,0 m u.t.). Olie- og benzinudskilleren OU3 er placeret ca. 3 m øst for B104. Nævnet lægger desuden til grund, at forureningen hverken er afgrænset horisontalt eller vertikalt.

Det er Miljø- og Fødevareklagenævnets vurdering, at forureningen må antages at stamme fra olie- og benzinudskilleren OU3. Nævnet lægger i den forbindelse vægt på, at forureningen i boring B104 træffes tæt på udskilleren OU3, i den forventelige dybde, og at der ikke er andre kendte potentielle forureningskilder i den umiddelbare nærhed af boring B104.

Miljø- og Fødevareklagenævnet har desuden lagt vægt på, at der ikke er konstateret kulbrinter i jordprøven 0,5 m u.t., hvilket det efter nævnets opfattelse ville være, hvis der i stedet var tale om et overfladespild. Herudover er der ikke konstateret kulbrinter over Miljøstyrelsens afskæringskriterie i jordprøverne i 0,5 eller 2,0 m u.t. i boring B105, som er udtaget ca. 15 m vest for boring B104. Dette støtter efter nævnets opfattelse vurderingen af, at kilden til kulbrinteforureningen i boring B104 sandsynligvis er utæthed ved eller fra olie- og benzinudskilleren OU3.

Det fremgår af tabel 4.2 i DMRs rapport fra oktober 2017, at OU3 er etableret i 1996. Efter Miljø- og Fødevareklagenævnets opfattelse må det anses for mest sandsynligt, at olie- og benzinudskilleren først efter nogle år er blevet utæt, men dette er ikke afdækket nærmere i Region Hovedstadens forureningsundersøgelse fra oktober 2017. Selv hvis det antages, at forureningen er opstået med jævn hastighed i hele driftsperioden, vil størstedelen af forureningen være opstået efter 2001.

Kulbrinteforurening i B101 og B106 (jord- og grundvandsforurening)

Miljø- og Fødevareklagenævnet lægger til grund, jf. oplysningerne i det til nærværende afgørelse vedlagte bilag 1, at der i boring B101 træffes en kraftig jordforurening (i 0,5 og 1,5 m u.t.) og grundvandsforurening (i 1-3 m u.t.) med kulbrinter. Det fremgår desuden, at der i boring B106, som er beliggende ca. 6 meter nord/nordvest for boring B101, ligeledes er konstateret høje kulbrinteindhold i jorden (i 0,5 og 1,5 m u.t.). I boring B106 (i 5 m u.t.) er der konstateret en svag overskridelse af Miljøstyrelsens afskæringskriterie for tunge kulbrinter. Vandprøverne i boring B101 og 106 viser et højt indhold af kulbrinter samt BTEXN.

På baggrund af ovenstående lægger Miljø- og Fødevareklagenævnet til grund, at kulbrinteforureningen i boring B101 og B106 ikke er forsøgt afgrænset fra hinanden, at forureningen ikke er afgrænset horisontalt, og at forureningen er af ca. samme styrke i begge

boringer (både i 0,5 m.u.t. og 1,5 m.u.t). Nævnet vurderer dog, jf. kulbrinteindholdet i B106 (5 m.u.t.), at forureningen er afgrænset vertikalt i denne boring.

Miljø- og Fødevareklagenævnet finder, at det på det foreliggende grundlag ikke kan afgøres, om der er tale om én eller flere forureninger, eller om forureningen eller forureningerne stammer fra én eller flere kilder. Det er dog Miljø- og Fødevareklagenævnets vurdering, at den rumlige fordeling af de forskellige kulbrintefraktioner, der er konstateret i B101 og B106, er bedst konsistent med, at der er tale om overfladespild fra terrænnære kilder. I det område, hvor B101 og B106 er beliggende, findes både skrotoplag, skrotpresse og maskinsaks, jf. det til nærværende afgørelse vedlagte bilag 1. Det fremgår desuden af bilaget, at der i området tidligere har ligget en spildolietank (T1), som efter det oplyste er opgravet i 2002. Nævnet vurderer dog, at forureningerne formentlig ikke skyldes en lækage fra T1, da forureningerne ligger for tæt på terræn.

På denne baggrund finder Miljø- og Fødevareklagenævnet, at yderligere undersøgelser vil kunne bidrage til en mere præcis datering af kulbrinte-forureningen i B101 og B106, herunder bidrage til at fastslå, hvorvidt den væsentligste del af forureningen er sket efter den 1. januar 2001. Det bør i den forbindelse særligt undersøges, hvornår skrotoplag, skrotpresse og maskinsaks har været i drift, herunder hvordan belægningerne er og har været igennem perioden.

Olieforurening i B109 (jordforurening)

Miljø- og Fødevareklagenævnet lægger til grund, at der er konstateret olieforurening i jorden i boring B109 (i 0,5 m.u.t.). Der er desuden et svagt udslag i PID-målinger fra lerlaget i 1,8 m u.t. og nedefter. Der er ikke påvist kulbrinter i jord 3,0 m u.t. Forureningen træffes således overfladenært. Der er desuden ikke konstateret kulbrinter over jordkvalitetskriteriet i boring B110 (i 0,5 og 2,0 m u.t.), som er beliggende ca. 10 m sydvest for boring B109.

Miljø- og Fødevareklagenævnet vurderer, at den overfladenære forurening tyder på, at den stammer fra en lokal overfladenær kilde som f.eks. miljøbehandling af biler, spild på pladsen eller skrotoplag. Det fremgår af det til nærværende afgørelse vedlagte bilag 1, at der i det område, hvor B109 er beliggende, har været foretaget miljøbehandling af biler, men det fremgår ikke klart af de foreliggende oplysninger, hvornår denne aktivitet er foregået.

På denne baggrund finder Miljø- og Fødevareklagenævnet, at yderligere undersøgelser vil kunne bidrage til en mere præcis datering af olieforurening i B109, herunder bidrage til at fastslå, hvorvidt den væsentligste del af forureningen er sket efter den 1. januar 2001. Det bør i den forbindelse særligt undersøges, hvornår og hvordan miljøbehandling af biler i området er foregået, herunder hvordan belægningerne er og har været igennem perioden.

Tungmetalforurening i B104, B105 og B107

Miljø- og Fødevareklagenævnet lægger til brug for vurderingen til grund, at tungmetalforureningen træffes overfladenært i jorden i boring B104, B105 og B107.

Miljø- og Fødevareklagenævnet vurderer, at den overfladenære forurening tyder på, at forureningskilden er oplag på overfladen. Det fremgår ikke af de foreliggende oplysninger, hvilken belægning eller befæstelse, som området ved boring B104, B105 og B107 har haft over tid. Nævnet bemærker dog, at det fremgår af det til nærværende afgørelse vedlagte bilag 1, at der tidligere lå en støberibygning på det sted, hvor boring B104 og B105 er etableret, som ifølge det oplyste blev delvist nedrevet i 1974. Det fremgår desuden, at der ligger en skrotpresse ved boring B105. Driftsperioden for skrotpressen fremgår ikke af de foreliggende oplysninger.

Det er Miljø- og Fødevareklagenævnets vurdering, at tungmetalforureningen i B104, B105 og B107 på det foreliggende grundlag ikke er mulig at datere. Nævnet finder dog, at forureningen pga. den tidligere støberibygning på pladsen er sket efter 1974 og herefter sandsynligvis løbende i hele driftsperioden.

På denne baggrund finder Miljø- og Fødevareklagenævnet, at yderligere undersøgelser vil kunne bidrage til en mere præcis datering af tungmetalforureningen i B104, B105 og B107, herunder bidrage til at fastslå, hvorvidt den væsentligste del af forureningen er sket efter den 1. januar 2001. Det bør i den forbindelse særligt undersøges, hvornår og hvordan skrotpressen har været i drift, herunder hvordan belægningerne er og har været igennem perioden.

Grundvandsforurening med chlorerede opløsningsmidler, polære opløsningsmidler, PFAS-forbindelser og phthalater

Miljø- og Fødevareklagenævnet lægger til brug for vurderingen til grund, at grundvandsforureningerne med chlorerede opløsningsmidler, polære opløsningsmidler, PFAS-forbindelser og phthalater ikke umiddelbart er knyttet til kendte punktkilder.

Miljø- og Fødevareklagenævnet vurderer, at der må være en formodning for, at forureningskilden er overfladespild fra oplag, neddeling og deformation af kemikalieholdigt skrot, og at forureningerne sandsynligvis er opstået som følge af flere småspild med forskellige kemiske stoffer.

Det er Miljø- og Fødevareklagenævnets vurdering, at grundvandsforureningerne med chlorerede opløsningsmidler, polære opløsningsmidler, PFAS-forbindelser og phthalater på det foreliggende grundlag ikke er mulige at datere. Nævnet finder dog, at forureningerne sandsynligvis er sket løbende i hele driftsperioden. Da der har været bedrevet jern- og metalvirksomheden på Ejendommene i hvert fald fra 1972, da der ikke er viden om hvor på

ejendommen spildene kan være sket eller i forbindelse med hvilke aktiviteter, vurderer nævnet, at der ikke ved yderligere undersøgelser af forureningen er muligt for Rødovre Kommune at godtgøre, at den væsentligste del af forureningen er sket efter den 1. januar 2001. Det er endvidere nævnets vurdering, at de påbudte undersøgelser ikke vil kunne tilvejebringe dokumentation for, at forureningen skyldes klagers ansvarspådragende (herunder uforsvarlige) adfærd.

Opsummering

Miljø- og Fødevareklagenævnet finder på det foreliggende grundlag, at det for så vidt angår jord- og grundvandsforureningerne med kulbrinter og BTEXN, jordforureningen med olie, samt tungmetalforureningen ikke foreligger retlige forhold eller omstændigheder i øvrigt, der på forhånd udelukker, at klager kan meddeles påbud om oprensning af forureningerne. Rødovre Kommunes undersøgelsespåbud af 22. juni 2018 for så vidt angår de pågældende forureninger er efter nævnets vurdering derfor ikke i strid med det forvaltningsretlige proportionalitetsprincip.

På det foreliggende grundlag finder Miljø- og Fødevareklagenævnet det dog udelukket, at klager på baggrund af de påbudte undersøgelser vil kunne meddeles påbud om oprensning af grundvandsforureningen med chlorerede opløsningsmidler, polære opløsningsmidler, PFAS-forbindelser og phthalater. Det er derfor nævnets opfattelse, at Rødovre Kommunes undersøgelsespåbud af 22. juni 2018 for så vidt angår denne forurening er i strid med det forvaltningsretlige proportionalitetsprincip, hvorfor påbuddet ændres, så det ikke omfatter denne forurening.

3.2.4 Ad 4) Ansvar for forureningen, herunder flere ansvarlige forurenere

Det fremgår af jordforureningslovens § 41, stk. 3, nr. 1, at som forurener anses den, der i erhvervsmæssigt eller offentligt øjemed driver eller drev den virksomhed eller anvender eller anvendte det anlæg, hvorfra forureningen hidrører. Forureningen, eller en del heraf, skal være sket i den pågældende driftsperiode.

I den foreliggende sag har klager anført, at forureningerne kan stamme fra og have spredt sig via grundvandet fra i hvert fald tre omliggende ejendomme. Miljø- og Fødevareklagenævnet forstår klagen således, at en eller flere andre (juridiske) personer, efter klagers opfattelse, derfor er at anse som forurenere efter jordforureningslovens § 41, stk. 3, alternativt sammen med klager i forening.

Det følger af jordforureningslovens § 43, stk. 1, at hvis en forurening kan henføres til flere forurenere, kan påbud som omhandlet i §§ 40 og 41 meddeles dem alle. Påbuddet til den enkelte forurener fastsættes under hensyn til den andel af den samlede forurening, som miljømyndigheden vurderer stammer fra den pågældende. Hvis det ikke er muligt at vurdere

flere forurenerees respektive andele af forureningen, skal miljømyndigheden i påbuddene lægge til grund, at ligelige andele af forureningen, herunder den forurening, der ikke med vished kan henføres til en eller flere forurenere, henføres til disse forurenere.

Det følger af Miljø- og Fødevareklagenævnets praksis, at anvendelse af bestemmelsen forudsætter, at en bestemt andel af en given forurening kan henføres til den enkelte forurener. Bestemmelsen kan derfor anvendes, hvis en forurening hidrører fra flere forskellige bidrag fra forskellige forurenere, herunder f.eks. hvis flere virksomheder – eller samme virksomhed med skiftende operatører – hver for sig har bidraget til en bestemt forurening.[20]

Bestemmelsen finder efter Miljø- og Fødevareklagenævnets praksis derimod ikke anvendelse, hvis flere forurenere, jf. jordforureningslovens § 41, stk. 3, indgår i et hændelsesforløb, der samlet set fører til en forurening. I en sådan situation kan en andel af forureningen således ikke henføres til hver forurener.[21]

Det følger herudover af jordforureningslovens § 43, stk. 2, at der ikke kan meddeles påbud til en forurener, hvis det må antages, at kun en ubetydelig andel af forureningen kan henføres til denne forurener.

Som anført ovenfor under afsnit 3.2.3 har Miljø- og Fødevareklagenævnet vurderet, at de konstaterede grundvandsforureninger alle vurderes at stamme fra aktiviteter på Ejendommene. Forureningerne er alle fundet omkring sandsynlige kilder, ligesom forureningerne samtidig er konstateret i jorden.

Miljø- og Fødevareklagenævnet har herefter undersøgt, om grundvandsforureningerne med kulbrinter og BTEX delvis også kan antages at stamme fra de tre omliggende ejendomme, som klager har henvist til.

Det, som efter Miljø- og Fødevareklagenævnets opfattelse i den forbindelse kan være relevant, er spredning via det terrænnære magasin. Nævnet vurderer, at det terrænnære magasin med høj grad af sikkerhed strømmer mod nord-nordøst.

Miljø- og Fødevareklagenævnet bemærker for så vidt angår de tre naboejendomme, som klager har henvist til, og som alle er helt eller delvis kortlagt på vidensniveau 2, at matr.nr. [F4] Islev By, Islev ([A3]), er beliggende syd for Ejendommene, at matr.nr. [F5] Islev By, Islev ([A4]), er beliggende nord for Ejendommene, og at matr.nr. [F6] Islev By, Islev ([A5]), er beliggende vest-sydvest for Ejendommene.

På baggrund af det ovenfor anførte om strømningsretningen i det terrænnære magasin er det Miljø- og Fødevareklagenævnets vurdering, at det alene er forurening fra ejendommen matr.nr. [F4] Islev By, Islev, beliggende [A3], 2610 Rødovre, som reelt kan være spredt med grundvandet til Ejendommene.

På det foreliggende grundlag finder Miljø- og Fødevareklagenævnet ikke grundlag for at fastslå, at der også skal meddeles et undersøgelsespåbud efter jordforureningslovens § 40 til driftsherren af ejendommen matr.nr. [F4] Islev By, Islev, for så vidt angår den forurening, der er konstateret på Ejendommene.

Miljø- og Fødevareklagenævnet har ved vurderingen lagt oplysningerne i Region Hovedstadens forureningsundersøgelse fra 2017 til grund, hvoraf fremgår, at der i en undersøgelse fra 1999 er konstateret forurening af jord- og grundvandsforurening med kulbrinter (primært terpentiner) på ejendommen matr.nr. [F4] Islev By, Islev. Jordforureningen med kulbrinter var på op til 3.900 mg/kg TS, og toluen på op til 180 mg/kg TS, og i grundvandet blev der konstateret et indhold af kulbrinter på 417.000 µg/l, xylener på 1.000 µg/l og toluen på 46 µg/l.

Miljø- og Fødevareklagenævnet har i den forbindelse lagt vægt på, at grundvandsforureningen på Ejendommene har et langt højere indhold af kulbrinter end forureningen på ejendommen matr.nr. [F4] Islev By, Islev, ligesom kulbrintefraktionerne også er anderledes. Nævnet vurderer derfor, at terpentiner ikke er hovedbestanddelen af grundvandsforureningen på Ejendommene. Som allerede anført ovenfor betyder det faktum, at der er konstateret høje koncentrationer af kulbrinter i jorden oppe i 0,5 og 1,0 m u.t. på Ejendommene desuden, at der sandsynligvis er tale om en overfladeforurening.

3.3 Gebyr

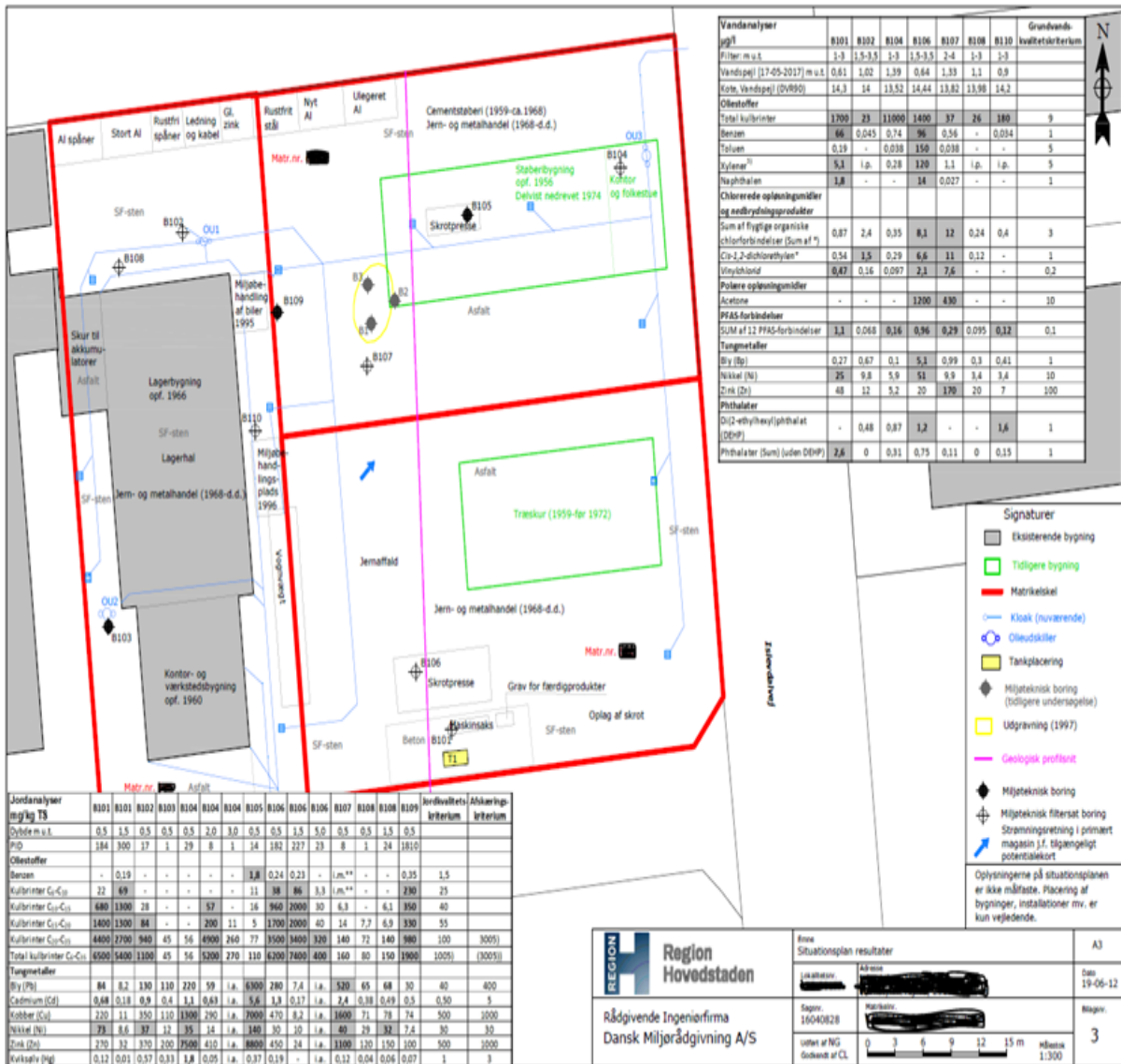
Som følge af afgørelsen tilbagebetales det indbetalte klagegebyr, jf. gebyrbekendtgørelsens § 2, stk. 2, nr. 2.

3.4 Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse

Miljø- og Fødevareklagenævnet stadfæster Rødovre Kommunes afgørelse af 22. juni 2018 om undersøgelse af forurening efter jordforureningslovens § 40, stk. 1, på ejendommene matr.nr. [F1], [F2] og [F3] Islev By, Islev, beliggende [A1] og [A2] i Rødovre Kommune, idet påbuddet dog ændres således, at den grundvandsforurening med chlorerede opløsningsmidler, polære opløsningsmidler, PFAS-forbindelser og phthalater, der er påvist i indledende forureningsundersøgelse fra oktober 2017 udført af Region Hovedstaden, ikke omfattes af påbuddet.

Klager skal senest 3 måneder fra tidspunktet for denne afgørelse sende et oplæg til Rødovre Kommune om en afgrænsende forureningsundersøgelse.

4. Bilag A – situationsplan:

[1] Jf. Lovbekendtgørelse nr. 282 af 27. marts 2017 om forurenede jord.

[2] Lov nr. 1715 af 27. december 2016 om Miljø- og Fødevareklagenævnet.

[3] Bekendtgørelse nr. 132 af 30. januar 2017 om gebyr for indbringelse af klager for Miljø- og Fødevareklagenævnet mv.

[4] [V1] blev ifølge CVR-registeret opløst den 8. november 2006 som følge af fusion med [V3]. [V3] blev ifølge CVR-registeret samme dag opløst som følge af fusion med bl.a. [V2].

[5] Jf. Indledende forureningsundersøgelse, Jern- og metalhandel, [A1] og [A2], 2610 Rødovre, matr.nr. [F1], [F2] og [F3] Islev By, Islev, udarbejdet af Dansk Miljørådgivning A/S for Region Hovedstaden, dateret oktober 2017, afsnit 2.2.

[6] Ibid., afsnit 7.4.

[7] Ibid., afsnit 7.4.

[8] Ibid., afsnit 7.4.

[9] Ibid., afsnit 7.4.

[10] Ibid., afsnit 2.2.

[11] Ibid., tabel 5.1.

[12] Ibid., tabel 5.3.

[13] Jf. Indledende forureningsundersøgelse, Jern- og metalhandel, [A1] og [A2], 2610 Rødovre, matr.nr. [F1], [F2] og [F3] Islev By, Islev, udarbejdet af Dansk Miljørådgivning A/S for Region Hovedstaden, dateret oktober 2017, afsnit 4.2.

[14] Ibid.

[15] Jf. forslag L 183 til lov om forurennet jord, som fremsat den 10. februar 1999, specielle bemærkninger til § 40.

[16] Jf. LFF 1999-02-10 nr. 183, almindelige bemærkninger afsnit 3.3.7 samt bemærkningerne til § 40.

[17] Jf. Miljø- og Fødevarerklagenævnets afgørelse i NMK-11-00169.

[18] Jf. LFF 1999-02-10 nr. 183.

[19] Se Miljø- og Fødevarerklagenævnets afgørelser i bl.a. NMK-11-00165, NMK-11-00169, NMK-11-00182 og NMK-11-00188.

[20] Se Miljø- og Fødevarerklagenævnets afgørelse i bl.a. NMK-11-00154.

[21] Ibid.

Sag:

18/05237

Dato:

8. september 2021.

Emner:

Jordforureningslo...

